

РЕШЕНИЕ

№ 788

гр. София, 11.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9284** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 от АПК вр. чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Регионална дирекция при Комисията за защита на потребителите – [населено място] срещу решение № 20167430 от 03.08.2021г. по НАХД № 1020/2021г. по описа на СРС, 10 състав, с което е отменено наказателно постановление № К-0049463 от 14.10.2019г., издадено от Директор на Регионална дирекция при Комисията за защита на потребителите–гр. С.. Навеждат се твърдения, че решението е незаконосъобразно, като постановено при нарушение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява, с писмено становище поддържа подадената жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба „Банка ДСК“-ЕАД- [населено място], чрез процесуалния си представител оспорва жалбата.

Представителят на СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна. Моли да бъде оставено в сила оспореното решение.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и

правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Производството пред районния съд е образувано по жалба на „Банка ДСК“-ЕАД- [населено място] срещу наказателно постановление № К-0049463 от 14.10.2019г., издадено от Директор на Регионална дирекция при Комисията за защита на потребителите– [населено място], с което на „Банка ДСК“-ЕАД на основание чл.55, ал.2 и чл.52, вр. чл.39, ал.2 от Закона за потребителския кредит (З.), е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл.39, ал.2 от Закона за потребителския кредит /З./.

Първоначално по повод жалбата на „Банка ДСК“-ЕАД- [населено място] е образувано НАХД № 4/2020г. по описа на СРС – 110 състав, който с решение № 160429/27.07.2020г. е отменил обжалваното наказателно постановление. С решение № 7400 от 18.12.2020г. Административен съд – София град (АССГ), IV касационен състав е отменил решение № 160429/27.07.2020г. по НАХД № 4/2020г. по описа на СРС – 110 състав и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на СРС – НО.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 23.10.2018г. Т. К. е сключил с „Банка ДСК“-ЕАД Договор за издаване и обслужване на кредитна карта с револвиращ кредит за физически лица и от банката му била издадена карта DSK – W. А. К. е подписал и Условия за издаване и обслужване на плащания с кредитна карта DSK – W. А., както и Общи условия по договор за издаване и обслужване на кредитни карти с револвиращ кредит на „Банка ДСК“-ЕАД. На 12.02.2019г. К. е подал оплакване по имейл до „Банка ДСК“-ЕАД за това, че две плащания по интернет, направени с кредитната карта са отчетени като паричен трансфер и са начислени такси в размер на 1 % от стойността на платените суми. На 13.02.2019г. е върнат отговор от „Банка ДСК“-ЕАД до К., че оплакването му е препратено към отдел „Жалби на клиенти“, за да бъде разгледан случая в срок от 30 дни. Относно оплакването на К. е изпратен отговор от „Банка ДСК“-ЕАД на 14.03.2019г., изведен под рег. № 16.10-01454/1 от 19.03.2019г. На 09.04.2019г. К. е подал жалба срещу „Банка ДСК“-ЕАД до КЗП. За извършената проверка е съставен Констативен протокол № К-2683751/18.04.2019г. Съставен е АУАН за извършено на 15.03.2019г. нарушение по чл.39, ал.2 от З., тъй като според чл.39, ал.2 от З. кредиторът е длъжен да се произнесе и да уведоми писмено потребителя за решението си по всяко постъпило възражение във връзка с потребителски кредит в срок от 30 дни от получаването му, а в случая оплакването на потребителя датира от 12.02.2019г., а отговорът на банката - от 19.03.2019г. или четири дни след изтичане на 30-дневния срок. Въз основа на АУАН е издадено и оспореното НП.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е изложил мотиви, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на производствените правила на чл.42, т.4 и т.5 и чл. 57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН, тъй като в АУАН и НП има несъответствие между словесното и цифровото описание на нарушението, което е от категорията на абсолютните отменителни основания. Освен

това СРС се е аргументирал, че в случая безспорно е налице административно нарушение, осъществено от Банка ДСК“ЕАД по повод оплакването на К. от 12.02.2019г., но то е следвало да бъде квалифицирано като такова по чл.174, ал.3 от Закона за платежните услуги и платежните системи /ЗПУПС/, а не по чл.39, ал.2 от З.. Решението е постановено при спазване на материалния закон.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя изводите на СРС, че вмененото нарушение по чл.39, ал.2 от З. се явява недоказано и дори оборено от събраните доказателства, доколкото оплакването не касае потребителски кредит, а за начислените на К. такси при плащане по интернет - при използване на кредитна карта DSK – W. A.. Обхватът на З. е очертан в чл.1-4, като приложното му поле урежда: 1. изискванията към договора за потребителски кредит, включително когато е сключен чрез посредник, както и към рекламата на този вид договор; 2. изискванията към предоговорната информация и начина на изчисляване на годишния процент на разходите при договор по т. 1; 3. правото на потребителите на отказ от сключения договор за потребителски кредит, както и на предсрочно погасяване на задълженията; 4. правото на достъп до извънсъдебни процедури за разрешаване на спорове във връзка с договор за потребителски кредит./чл.1 от З./. Разпоредбата на чл. 39, ал.1 от З. вменява задължение на лицата, предоставящи потребителски кредит в рамките на вътрешните правила за осъществяване на тяхната дейност да предвидят процедура за подаване на възражения, решаване на спорове и определяне на обезщетения във връзка с жалби на потребители, свързани с предоставянето на потребителски кредити, и да предоставят информация на потребителите за това. Според сочената за нарушена норма на чл. 39, ал.2 от З. кредиторът е длъжен да се произнесе и да уведоми писмено потребителя за решението си по всяко постъпило възражение във връзка с потребителски кредит в срок 30 дни от получаването му.

В подкрепа на извода си за неприложимост на чл. 39, ал.2 от З. СРС е анализирал Общите условия по договор за издаване и обслужване на кредитни карти с револвиращ кредит на „Банка ДСК”, подписани от К. и правилно е обърнал внимание, че според чл.89, ал.1 от тези условия банката разглежда постъпили възражения и повдигнати спорове от клиента или упълномощено от него лице във връзка с предоставянето на платежни услуги и го уведомява за решението си в срок от 15 работни дни от подаването им, т.е. преповтаря се разпоредбата на чл.174, ал.3 от ЗПУПС, според която „Доставчикът на платежни услуги е длъжен да се произнесе по всяка постъпила жалба в писмена форма на хартиен носител или, ако е уговорено между доставчика на платежни услуги и ползвателя на платежни услуги – на друг дълготраен носител, и да уведоми ползвателя на платежни услуги за решението си в срок до 15 работни дни от получаването на жалбата”.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20167430 от 03.08.2021г. по НАХД № 1020/2021г. по описа на СРС, 10 състав, с което е отменено наказателно постановление № К-0049463

от 14.10.2019г., издадено от Директор на Регионална дирекция при Комисията за защита на потребителите– [населено място].

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.